



מ"ת 62852/10/18 - מדינת ישראל נגד נ נ

בית המשפט המחוזי בירושלים

13.11.18

מ"ת 62852-10-18 ישראל נ' נ(עציר)

בפני כב' הסגן נשיא משה דרורי

המבקשת מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד מרים בן גל

נגד

המשיב

נ נ (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד יוסי זילברברג ועו"ד עומרי שטרן

החלטה

כללי

1. בפני בקשת המדינה למעצר עד לתום ההליכים של המשיב, אשר הוגש נגדו כתב אישום, המייחס לו שתי עבירות: תחילה, דקירה של ס (עבירה של פציעה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 335 + 334 (א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק")); ולאחר מכן, הריגה של המנוח ע א ג ע (עבירה לפי סעיף 298 לחוק).
2. המדינה טוענת, שיש ראיות לכאורה, וכי יש עילת מעצר של מסוכנות לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").
3. בדיון הראשון, ביקש הסניגור זמן לעיין בחומר החקירה. לאחר העיון, העלה הסניגור את טענותיו לעניין הראיות הלכאוריות.
4. הסניגור, עו"ד זילברברג, מבקש, לאור העדר הראיות, לטענתו, לשחרר את מרשו לאלתר; ולחילופין, כי יוגש תסקיר מעצר, וזאת, אם אקבל עמדה חלופית, לפיה הראיות דלות יחסית, בשל עקרון "מקבילית הכוחות".
5. עמדת המדינה, כפי שבאה לידי ביטוי בדבריה של עו"ד מרים בן גל, סגנית בכירה לפרקליט מחוז ירושלים (פלילי), היא, כי יש ראיות לכאורה למכביר, ובכל מקרה, אין מקום לשחרר את המשיב, ואף לא להורות על תסקיר מעצר.
6. בפרק הבא, אביא את טענות הסניגור לעניין הראיות לכאורה.
7. בפרק שלאחריו, יובאו תשובות המדינה לעניין הראיות הלכאוריות.
8. בחלק הדיון אנתח את הראיות הלכאוריות וכן את המסקנות הנוגעות מכך לעניין "מקבילית הכוחות", ותסקיר המעצר.

תמצית טענות הסניגור

9. עו"ד זילברברג פרש לפניי תמונה שנמשכה שעה ארוכה (מבחינת השעון, למעלה משעה).



10. הוא התחיל בנתון, שאינו שנוי במחלוקת בין הצדדים, והוא זה: פרצה מריבה בין ילדי שתי משפחות נוע בוואדי קדום, בסמוך למאפיית אבו ע'רביה (להלן: "המאפיה").
11. אין מחלוקת, כי בסוף האירוע נפצע בדקירה ס ממשפחת ע, ונדקר המנוח, אף הוא ממשפחת ע.
12. המשיב שלפניו שייך למשפחת נ (היריבה של משפחת ע, בקטטה האמורה), ומיוחסות לו, הן הדקירה במותנו של ס, ש"רק" נפצע, וכן הדקירות לעבר ירכיו של המנוח, שמת בעקבות הדקירות.
13. לטענת הסניגור, בתחילה, החשודים בדקירות שהביאו למות המנוח, היו שלושה ילדי של א ז נ. בשלב מאוחר יותר, יום או יומיים לאחר האירוע, נערכה הודנא, שבמהלכה שילם אותו א ז למשפחת המנוח, משפחת ע, סך של 140,000 דין, ומשפחת נ עזבה את המקום שבו גרו, בוואדי קדום, ליד ראס אל עמוד, אשר במזרח ירושלים. בהתחלה, נמסר לי כי הם (משפחת נ) עברו לחברון, ובהמשך היום הבנתי מעו"ד זילברברג, שהם עברו לבית צפאפא.
14. בשלב מאוחר יותר, לאחר מספר ימים, אחד ממשפחת נ, אמיר נ, מצא צילומים שהיו במצלמות האבטחה של המאפיה של משפחת גרביה, ומסר אותם למשטרה. לדברי הסניגור, מדובר ב"פרשנות" של אמיר הנ"ל, לפיה שלושת הבנים של א ז אינם אשמים, ומי שדקר הוא המשיב שלפני.
15. המשיב נעצר רק לאחר מספר ימים, בעקבות אותם צילומים.
16. לדברי הסניגור, לא ניתן לזהות את הדקירות המיוחסות למרשו, בצילומים האמורים.
17. אותם עדים אשר העידו שמרשו, הנאשם נ, דקר גם את ס וגם את המנוח, הם עדים שאינם אובייקטיביים, אשר עדותם נמסרה למשטרה רק בשלב מאוחר יותר, ולא בסמוך לאירוע. עמדת הסניגור היא, כי אין להאמין לעדים אלה.
18. גם כאשר סיפרו העדים על דקירות ברגלו של המנוח, אין זה פרי ראייתם, אלא פרי ידיעה שהסתובבה בשכונה, וזאת לאחר שהמנוח הובא לבית החולים, ומאות אנשים ידעו שהוא נדקר ברגלו.
19. לדברי הסניגור, העלילו על מרשו, שהוא אינו במלוא כושרו האינטלקטואלי (בלשון המעטה), ומצאו בו שער לעזאזל.
20. לפיכך, עמדת הסניגור היא כי מדובר בהעדר ראיות בכלל, או בראיות כל כך דלות, שמצדיקות שחרור מרשו ממעצר, מיידית, ורק לחלופין, הסכים הסניגור לתסקיר מעצר.

תמצית טענות המאשימה

21. ב"כ המדינה, עו"ד בן גל, הציגה לפני צילומים של האירוע. בפרוטוקול יש התייחסות לכל שניה ולכל תת שניה בצילומים.
22. לדבריה, רואים בעליל פעם אחת את הנאשם עם סכין, ופעם אחרת דוקר את ס, ופעם שלישית רואים אותו דוקר את הנאשם.
23. כמו כן, הצביעה על כך שמספר עדים אמרו ששמעו מהנאשם, שאמר: **"דקרתי בסכינים"**, ועד אחר אמר, שהנאשם אמר: **"הרגתי את הבחור"**.
24. עמדת המדינה היא, כי יש ראיות חזקות, המצדיקות מעצר עד לתום ההליכים. ובכל מקרה, אין מקום לתסקיר



מעצר, נוכח המסוכנות הגבוהה, שכן מדובר בבנאדם שגם דקר וגם הרג שני אנשים שונים.

דין

25. אפתח בהעדר ראיות אובייקטיביות.
26. גם ב"כ המדינה מאשרת שלא נמצאו על הנאשם סימני דם של המנוח.
27. ב"כ המדינה מסכימה, שהיו סימני דם של המנוח על בגדיהם של ילדיו של א ז. לדבריה, הם ניגשו למנוח, אחרי הדקירה. ולכן, לדעת המדינה, אין ראיות להעמידם לדין. מבחינת המדינה - הם שוחררו ללא מגבלות.
28. אשר למסדר זיהוי - ב"כ הנאשם מציין כי כאשר מרשו המתין כבול ליד חדר החקירות, עבר הנדקר ס, וראה את מרשו כבול. המשטרה הבינה, שבנסיבות אלה, מסדר הזיהוי יהיה חסר ערך. לדברי הסניגור, הדבר נעשה במכוון, ולמצער, ברשלנות רבתי של המשטרה, שצריכה לפעול לטובת מרשו. תשובת המדינה היא, כי אכן הדבר נבע מטעות או מרשלנות, אך, אין בכך כדי להשפיע על עוצמת הראיות.
29. לפני שאמשיך אציין כי בעיניי שתי הנקודות האובייקטיביות של העדר הדם ואי ביצוע מסדר הזיהוי - פועלות לטובת הנאשם, והם גורם משמעותי במסגרת "מקבילית הכוחות".
30. אשר לצילומים - עיינתי בצילומים המודפסים וראיתי וציפיתי בקלטות. כפי שהערתי לאורך הפרוטוקול, לא ניתן לראות את מעשי הדקירה ממש. אכן, פעם אחת ראיתי את הנאשם מחזיק ביד חפץ שדומה יותר לסכין (הסברו של הסניגור כאילו מדובר בפלאפון, לכאורה, אינו מתיישב עם מה שראו עיניי). אולם, בתשובת הסניגור, הוצג בפניי צילום נוסף, שבו היו אנשים נוספים עם סכינים וחרבות. בעניין זה גם ב"כ המדינה וגם ב"כ הנאשם מסכימים, כי באירוע הקטטה היו אנשים נוספים, פרט לנאשם, שהחזיקו סכינים וחרבות.
31. לאור האמור לעיל, אם הצילומים לבדם היו ראיה, ייתכן ובסוף שמיעת הראיות היה יוצא הנאשם זכאי.
32. על כל פנים, הוצגו בפניי הודעות במשטרה, תחילה של אישה בשם באסמה, שנכח באירוע, והיא הצביעה על הנאשם, כדוקר. בתחילה, המשטרה חשבה שאירוע הדקירה היה בצד השמאלי העליון של התמונה. אך, באסמה שכנעה את החוקר המשטרה, כי הדקירה הייתה בחלק הימני קדמי של התמונה. הדבר בולט גם בעדותה של באסמה, אשר מתעקשת, והחוקר הפסיק ובדק את הסרטון, שוב ושוב (עדותה מיום 15.10.18, שורות 52-61). דברי הסניגור כאילו לבאסמה יש ענין בתיק ועדותה נגבתה רק ביום 15.10.18 (בעוד שהאירוע היה ביום 8.10.18), היא רלבנטית אולי לעניין אמינותה של באסמה או העדר אמינותה. אך, לעניין הראיות הלכאוריות, די בעדותה של באסמה כדי להוות בסיס לתחילת הראיות הלכאוריות.
33. מעבר לדברי באסמה, יש לציין כי שני אנשים, אחד ממשפחת ע והאחר ממשפחת נ, העידו במשטרה כי הנאשם אמר שהוא זה שדקר. אחד מהעדים מר ב ע אישר שראה את נ מוציא את הסכין מהרגליים של המנוח. הוא גם הצביע על המקום המדויק של הוצאת הסכין, דבר שמעיד על אותנטיות לדבריו.
34. העד ממשפחת נ, מ פ, העיד שקרובו, נ נ, הנאשם שלפניי, אמר: "דקרתי סכינים".
35. גם בילאל ע הסביר את מעשה הדקירה, והתייחס באופן מדויק לדקות ולשניות של הדקירה (עמ' 3 שורות 55-71, לעדותו מיום 15.10.18, שעה 17:15).
36. איני מוציא מכלל אפשרות כי סניגור מוכשר יוכל בחקירה נגדית למצוא סתירות בין העדים או למצוא הסב מדוע אותם עדים העידו רק מספר ימים לאחר האירוע. אך, עניין זה מקומו בראיות ולא בשלב המעצר עד לתום ההליכים, שבו עליי לקבוע האם יש ראיות לכאורה, או לא.



37. לאור האמור לעיל, הגעתי למסקנה שיש ראיות לכאורה בעוצמה המחייבת שימוש ב"מקבילית הכוחות", וזאת לאור העדר ראיות אובייקטיביות (העדר דם על בגדי המשיב; אי הימצאות הסכין; ולעומת זאת הימצאות דם של המנוח על אנשים אחרים); לגבי ראיות אחרות שלכאורה אובייקטיביות, כמו הצילומים, יש קושי לראות ממש את הדקירות, כך שעוצמת הראיות היא נמוכה יחסית; לעומת זאת, יש משקל לעדות באסמה ובילאל שראו את ההריגה וזיהו את המשיב כמי שדוקר, ועם כל הבעייתיות של עדים אלה, עדיין עברה המדינה את סף הראיות הלכאוריות. לכך יש להוסיף את העדות של השניים ששמעו מפי הנאשם שאמר, בזמן האירוע, דקרתי את הצעיר או דקרתי בסכין. עניין אחרון זה אינו מתיישב עם התיזה הכוללת של עו"ד זילברברג, הסנגור המלומד, כאילו מספר ימים לאחר האירוע, אמיר החליט להעליל על מרשו את הדקירות, אלא אם כן יצליח עו"ד זילברברג בחקירה נגדית מאומצת, שגם שני עדים אלה שאמרו ששמעו מפי הנאשם את הדברים הבאים הם עדי שקר, והם חלק מהעלילה של אמיר.

38. אינני מקנא בשופט שידון בתיק העיקרי, לאור האופציות השונות של מידת האמון שיש לייחס לעד זה או אחר, וכנראה, שההכרעה בתיק תיפול על פי התמונה הכוללת של הראיות.

39. יש לזכור כי בפני לא העיד המשיב, ואילו בפני השופט שידון בתיק העיקרי יתכן שהנאשם יעיד, אלא אם כן הסניגור יחליט שהוא ישמור על זכות השתיקה.

40. לאור האמור לעיל, בדבר "מקבילית הכוחות" של הראיות הלכאוריות, שאת פגמיהן תיארתי לעיל, אך עדיין אנו בתוך תחום הראיות הלכאוריות, ומאחר שמדובר בנאשם צעיר, יליד 1999 ללא עבר פלילי, מתחזקת החובה - הקיימת בכל מקרה לפי סעיף 21 לחוק המעצרים - בדבר קבלת תסקיר מעצר כדי לבדוק אפשרות חלופה אחרת.

התוצאה

41. קבעתי שיש ראיות לכאורה, בעוצמה המחייבת שימוש ב"מקבילית הכוחות".

42. יש, לכאורה, עילת מעצר בשל המסוכנות, שכן מדובר בראיות לכאורה על מעשי אלימות, שביצע הנאשם, המשיב, אלימות שבאחד נדקר אדם ובמקרה השני הנדקר מת, ולכן העבירה המיוחסת היא הריגה. יש לקבל תסקיר מעצר כדי לבדוק חלופת מעצר לפי סעיף 21 לחוק המעצרים.

43. אני מורה לשירות המבחן להכין תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, הנמצא בכלא רימונים.

44. שירות המבחן יהיה בקשר עם הסניגור שיציע חלופות מעצר. ניתן להתקשר עם הסניגור עו"ד זילברברג בטל' 4870000 - 054, ובפקס 2222112 - 072.

45. התסקיר יוגש עד ליום 28.11.18.

46. לדין ביום חמישי, כא בכסלו תשע"ט (29.11.18) בשעה 14:30.

47. המשיב יובא ממקום מעצרו במועד האמור.

48. יוזמן מתורגמן לערבית למועד זה.

49. המזכירות תשלח העתק ההחלטה לשירות המבחן למבוגרים.

ניתנה והודעה היום ה' כסלו תשע"ט, 13/11/2018 במעמד

הנוכחים.

עמוד 4